

# MINDSZENTI LAP

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . .	4 Korona
Fél évre . . . . .	2 Korona
Negyed évre . . . . .	1 Korona

## VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

### SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

## HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közli

## Az első vér.

A mikor az idej ujesztendő nap reggelén Mindszent község képviselő-testülete, az iparos és kereskedő osztály küldöttsége és a munkás nép nagy tömege megjelent hivatalomban, hogy engem ragaszkodásukról és bizalmukról biztosítsanak, úgy a képviselő-testület tagjai előtt, mint a küldöttségekhez intézett szavaimban félremagyarázhatlanul megjelöltem az irányt, melyet minden melléktekintetek nélkül követni magamat szilárdan elhatároztam.

Ez az irány: Mindszent község közérdekeinek minden uton való előmozdítása; Mindszent községnek anyagiakban és szellemi téren szándékolt fokozatos fejlesztése; Mindszent község lakosságának tölem telhető mértékben való boldogítása volt.

Jelentéktelen dolog bár, nem tudom elfelejteni, hogy a helyi pártok egyikének vezetői: Haász Juda és Schörfeld Márton — ugyanazok, a kik néhány nappal azelőtt a községi képviselő testület közgyűléséből is külön határozattal ismertették el pártatlanságomat és szavaztak bizalmat számomra, — ugyanezta bizalmat újév napján külön külön is lelkes szavakban tolmácsolták előttem.

Emlékezhetnek rá a jelen voltak, hogy a pártvezetők eme ünnepies kijelentései engem meg nem hatottak, s így hát félre sem vezethettek.

Megmondottam már ekkor, ismételttem azóta száz és ezer alakban, hogy a közügyeknek magán érdek-től ment önzetlen munkájában én pártokat nem ismerek.

Én sem ma, sem a jövőben pártokhoz nem szegődöm. Az egyéni érdekek istápolását a közérdekkel össze egyeztethetőnek nem tartom.

A közügyek szolgálata tiszta lelkiismeretet, hozzá nem férhető becsületes karaktert kíván.

Megmondottam akkor, bizonysgát adtam többször azóta, hogy ha bármely eszme kerül felszínre, mit a község igazi érdekében állónak tar-

tok, pártolom azt, tekintet nélkül arra, hogy kitől származik.

Megmondtam akkor, ismételem ma is, hogy a közérdek megkárosításának, megcsufolásának ellene szegülök minden erővel, akármelyik párt, vagy akárki légyen is annak akarója.

Hogy mennyire vagyok ura ezen szigorú elhatározásomnak, megmutatja az első vér, mely már kibuggyant.

Az én akaratom nem gyöngé nád-szál, mit a legkisebb szellő is megingathat.

Erős az és szilárd, mint a kemény aczél, mely nem hajlítható; csak összetörhet velem, magammal együtt.

Én a jó szándéku törekvésnek megvalósítása körül buzgóságban hártart nem ismerek, a mint nem ismerek félelmet ott, hol a közérdek veszedelmét, annak ellenségei megfékezésével szükség elhárítanom.

Abból az alkalomból, hogy az első vér kibuggyant, csupán csak ennyit kívánok elmondani.

**Tary István,**  
főszolgabíró.

## „A Tisza mellékéről“.

E címet viselik a „Budapesti Hirlap“ legutóbbi néhány számának vezető cikkei, mikkel méltóságos dr. Vadnay Andor Csongrád megye főispánja örvendeztette meg a csongrád megyei munkások viszonyáról érdeklődő köröket.

A tudós cikkező kurta hasábkon, pregnans sorokban oly hü photographiát hoz felszínre, mely hü mását képezi a csongrád megyei munkásoknak.

Mindössze öt éve, hogy a főispán ur tanulmánya s megfigyelése tárgyává tette a munkások életviszonyát, s e rövid idő alatt kileste, megfigyelte életünk minden mozzanatát oly hüen, hogy az becsületre válna akármelyik csongrádi benszülttnek is.

Nagy méltatásban részesültek e cikkek nem csak megyénkben, de azonkívül is széles e hazában, s méltán, mert az utóbbi évtizedben országos figyelmet vontak a csongrád megyei munkások részben

jogos, részben jogtalan panaszaiikkal, sőt egyik másik város vagy község munkásai vagy mondjuk szociálistái gyászos nevezetességre is vergődtek, pl. a városházát megostromló h.-m.-vásárhelyiek, vagy a népkonyha levesével s kenyérével a malacokat hizlaló szegvári inségesek.

Különös elismeréssel adózhat ö méltóságának, de adózik is a község, mely kívül honol megyénk határán. Mi ferde fogalma lehet pl. a dunántuli embernek a csongrád megyei munkásokról s azok életviszonyáról? A napilapok a munkások képzelt bajaival telítették hasábjait, a létező bajokat hatványozva nagyították, a munkaadó s munkásnak egymáshoz viszonyát félre magyarították, a munkaadó sorsát álfénybe helyezték, ezzel szemben a munkás állapotát fekete színekkel rajzolták.

Ily ferditésekkel szemben már a vármegye jól felfogott érdeke s reputációja követelte, hogy valaki igaz világitásban mutassa be a csongrádi munkás életviszonyokat az országnak.

S a mire nem vállalkozott benszültt, megoldotta Főispánunk, kinek éles szeme, széles megfigyelő képessége kitanulmányozta a megyei munkás nép életviszonyát a minucziákig, s igazságosan, s élvezetteljes irmodorban megismertette azt az országgal.

Köszönet s elismerés ezért ö méltóságának!

Vajha követné valaki a jó példát, s megismertetné a lapok útján a községet azzal, minő az életrendje, gondolkodása élelmessége, kitartása, életmódja, táplálkozása a csongrád megyei munkások „A messze töltésen“, vagyis idegenben, mert kétséget nem szenved, hogy ott a munkás tömeg az itthonitól egészen elütő respublikát képez.

Hh.

## Jubileum.

Szomszédunkban folyó hó 22-én ünnepelte meg a sövényházi tantestület érdemekben gazdag tagjának, illetve kartársuknak, a canitó pályán való működése 25 ik évét. Az ünnepelt, kit ezen negyedszáza-

dos munkálkodása alkalmából üdvözltek kartársai, barátai, s rokonai: *Angyán Zoltán* uradalmi (Baks) tanító volt.

A tisztelgők 2 óraker délután gyülekeztek az ünnepelt házában. Pontban 4 óraker hívta meg a küldöttség az ünnepeltet családjával egyetemben az e célra díszesen átalakított tanterembe, hol is lelkes éljenzéssel fogadták az összegyűlteket.

Az ünnepélyt a sövényházi tantestület élén Szücs István igazgató nyitotta meg, megjegyezvén beszédében, hogy lankadatlan, erélyes és fáradságot nem ismerő nemzet napszámosának ismeri az ünnepeltet, ki egész szívéből, teljes lelkével s minden erejéből igyekezett úgy az Istennek, mint a hazának hű fiakat nevelni. Beszéde végén ányujtotta e nap emlékeztérére a sövényházi tantestület ajándékát, bizonyosággal kartársi szeretetüknek.

Az ünnepelt könnyes szemekkel köszönte meg kartársainak szívből jövő szavait s hogy viszont megmutassa hasonló érzelmeit kollegáihoz, családi fényképét adá emlékebe e szavak kíséretében: — Soha el ne felejtsetek!

Ez után Tóth Juliska tanítónő átérve szavalt alkalmi költeményt, mely az ünnepeltet mélyen meghatotta.

Ezt követte a mindszenti tantestületi küldöttség élén Gelsy Péter üdvözlő beszéde.

Majd Tajtsek Ferencz tanító tartott szónoklatot.

Felolvastatott végül a csongrádmegeyi tan. test. központi egyesület elnökségének üdvözlő átirata.

Végül az ünnepelt, megköszömvén vendégeinek megemlékezését, az ünnepély véget ért.

Az esteli vacsoránál Béres Albert pusztaszeri tanító mondta az első köszöntőt az ünnepeltre; Beliczay Tódor anyási tanító az ünnepelt kedves nejeire és családjára üritette poharát; Vödrös tisztartó vr az ünnepeltre és a sövényházi tantestületre emelt poharat. *Angyán Zoltán* a

vendégekre. Ezeket még számos dikció követte.

Vacsora után táncz volt, miből nemcsak a fiatalság vette ki derekasan részét, hanem ruganyossággal láttuk ott tánczolni a jó öreg bácsikat is. A bu felejtő szép énekek felhangzottak s a hajnali, jobban mondva reggeli órákban ért véget e kedves ünnepély, melyen meggyőződünk, hogy testvéri szeretet harmonizálja a sövényházi tantestületet, s ez teszi könnyen elviselhetővé a pályatársak fáradsalmait is.

Humay.

## VEGYESEK.

— Személyi hir. Pár nap óta, — ismeretlen forrásból, — egy minden alapot nélkülöző, koholt rémhír terjedt el községünkben a mi forrón szeretett plebánosunknak állítólagos nagy betegségéről. Teljesen megbízható helyről vett értesülésből jelenthetjük, hogy főtisztelendő *Keller Lajos* plebános ur, csekély, muló gyöngeséget leszámítva, budai fürdőzése közben teljesen jól érzi magát, s megfogya bár, de törve nem, már a legközelebb idehaza is üdvözölhetjük a mi kedves főurunkat.

— Visszavont lemondás. *Vigh Gyula* uradalmi mérnök ur, községi képviselő, ki legutóbb a községi képviselő-testülettől nyert összes bizalmi állásáról lemondott, biztos értesülésünk szerint, a tegnap nála járt küldöttség előtt kijelentette, hogy lemondását visszavonja. A képviselő urnak ezen elhatározását őszinte örömmel fogadjuk, s szívesen üdvözljük őt eddig is elfoglalt díszes állásaiban.

— Tüvész. *Apró János* helybeli lakosnak Tóssor-utcai 675. számú háza fo-

lyó hó 25-én, daczára a gyors tűzoltói segítségével, a lángok martalékává esett. A tűz a szomszéd udvarban kigyuladt szalmarakás lángjából keletkezett,

— **Petőfi ünnepély.** F. hó 29-én (vasárnap) *Petőfi Sándor* halálának 51. évfordulója emlékére a helybeli ifjuság ünnepélyt rendez, melynek műsorozata a következő: 1. Megnyitó beszéd. Tartja: *K. Nagy Sándor*. 2. Enek solo *Petőfi* dalaiból. Eneklí: *Almásy László*. 3. Emlékbeszéd. Tartja: *Gelsy Péter*. 4. *Petőfi* ébredése. Prológ. Irta: *Purjesz Lajos*. Személyek: *Szabó István* jómódu paraszt gazda *Tóth János*, *Kerekes Sándor* fiatal pap *Büchler Henrik*, *Petőfi Sándor K. Nagy Sándor*, *Szabó Jóska*, *István fia Büchler Ernő*. 5. Női duo *Petőfi* dalaiból. Eneklí: *Gelsy Mariska*, *Bozó Irénke*, *Gelsy Vilma*, *Klein Katicza*. Zongorán kíséri: *Kádár Lajos*. 6. A munkácsi vároan. Irta: *Petőfi Sándor*. Szavalja: *Gelsy Vilma*. 7. Juhász legény. *Petőfi* népdala. Eneklí: *Gelsy Mariska*, *Bozó Irénke*, *Kádár Lajos*, *K. Nagy Sándor*. Zongorán kíséri: *Vitos Jánosné* ó nagysága. 8. *Petőfi* halála. Drámai jelenet. Előadja: *Kádár Lajos*. Az ünnepély *Keresztes Ferencz* vendéglőjében tartatik. Kezdeté este tél nyolcz óraker. Külön meghívó kibocsájtatni nem fog. Belépti díj nem lesz. A hazafias ünnepélyek iránt érdeklődő művelt közönséget ez uton hívja meg a rendezőség.

— Elismerés. Az ország észak-nyugoti határán, *Komárom vármegyében*, több mint 200 mindszenti kubikos ember tartózkodik ez idő szerint. Jó keresethez juttatva, megelégedetten végzik terhes munkájukat, mely azonban már fogytához köze-

## TÁRCZA.

### Emlékezés.

Midőn tavasszal enyhe napsugárral  
Köszöntött ránk vasárnap reggele,  
Együtt bejártunk zöld erdőt, mezőket,  
Szívünk gyönyörrel, kéjjel volt tele,  
S ha visszatértünk késő alkonyatkor,  
Kezemben tartva drága kis kezéd,  
Az éjbogár ha zörgött a bokorban:  
Ijedve simult hozzám szép fejed  
Ha villám hasított az égbolton át:  
Szemem tüze adott bátorságot. —  
Egymást úgy szerettük. Epedve, nagyon.  
Boldogságunk örökösnek látszott. —  
Csak érted éltem akkor én szerelmem,  
Csókkal borítám lépteid nyomát,  
S te még sem tudtál hű maradni hozzám,  
Soh' sem szerettél, nem voltál barát.  
Összetörted szívem, — megcsaltad magad —  
Feldultad életem, boldogságom! . . .  
De szemedből kinzó könnyár majd fakad:  
Midőn fejem a sirba hajtom.

Kádár Lajos.

### A ravasz poéta.

Irta: R. Kl.

Mi magyarok is keleti vér vagyunk, hogy ne hallgatnánk meg szívesen egy jókedvű keleti történetkét *Gül Machmed* effendiről, a ki mind a két füle hegyéig szerelmes volt egy bajadérba — nem ketőbe!

Egy mámoros hét alatt *Gül Machmed* egész vastag füzetet írt tele a verseivel. Nem a tollából élt, de vajjon a kenyérkereset teszi-e az alkotó faláziát? . . . Mikor a füzet végére jutott, úgy találta, hogy az egész világot elragadja verseivel. Hiszen ő több volt magának, mint az egész világnak.

Mégis hamleti töprengés baczilusa lopózott lelkébe. Nem nyughatott míg egy elismerő férfiszót nem hall. El kvótába! el *Omer Chejjam*hoz, a kitől dicséretetni boldogság.

*Omer Chejjam* ismerte emberét: gondolatolvasóvá tette *Gül Machmed*nek megszíról sugárzó arca. Nagyot nevetett magában, de komor arcczal dörögte *Gül* effendi fülébe: „Fuss előlem szerencsétlen, kti megmételvezett két elszabadult ballet-patkány! Ne terjeszd nyavalyádat még tovább — anélkül is a fizior poétikus martaléka vagyok.“

Más barátját kereste föl (ah! a rózsás keleten is ilyenek a jóbarátok.)

kegyetlenül ez is rátámadt a dilettáris költőre:

Barátom a vers-zengés  
Kárhuzatos mint a versengés.  
Gondold meg: ha versed hiányos,  
Kifiguráz a „Borsszem János.“

Ez sok egy olvasónak — akarom mondani egy önértetes verselőnek. Kapja magát *Gül Machmed*, harmadik barátjához siet, a kit — bölcsen — szóhoz sem enged jutni, hanem hizelgő szóval behálóz:

„Jeles bég *Diizor*, ki mindent jobban tudsz, mond meg: miféle csodás gyökér és drágakő van e papirtekeresben?“

Következett a csodálat és boszankodás a felett, hogy a (soha nem létezett) gyökér és drágakő „utközben kieshetett“; bég *Diizor* aztán, a kinek annyian lépre mentek, az egyszer maga ment lépre: felszólítás nélkül is elkezdte a tekereset olvasni, a szép verseken mohón futott végig s egy könyv csillogott szemében, mikor lelkesülten felkiáltott:

„Barátom, a ki ezeket a gyönyörű dolgokat írta, igazi költő!“

*Gül Machmed* elégtelen göngyölte össze a füzetet s azt mondta:

„Ugy látszik, torma volt az a gyökér, mert könyvet sajtolt a szemmirigyedből. A drágakövet pedig nem sajnálom, mert okot adott arra a tanulásra, hogy hangzatos név nélkül is írhatni sikerült dolgokat . . .“

leg, természetes hát, hogy a munkát szerető ember örömet maholnap föl váltja az aggodalom a miatt, hogy kifogy a kereseti forrás. Ez az aggodás indította az idegen munkásokat arra, hogy további munkát keresve, újfönt kérelemmel forduljanak a főszolgabíró urhoz, kinek közbenjárásától minden jót reménylenek. Arra kérik, szerezzen nekik további munkát is. A levél, mely ezt a kérelmet közvetíti, igazán elragadó. A munkások szerető édes apjuknak tisztelik benne a főszolgabírót; a legnagyobb elismerés hangján beszélnek a szegénység érdekében tett sokoldalú fáradozásairól, s biztosítják őt igaz hálájukról. Fájdalom, hogy a főszolgabíró urnak egyelőre nem áll módjában a gyors kereset nyújtása, hisszük azonban, hogy a várt munka mielőbb biztosítva lesz.

— **A munkások elismerése.** Közismeretű dolog, hogy annak idejében, mikor 207 mindszenti munkás elélegért folyamodott Mindszent község képviselő-testületéhez, hogy a Komárom vármegyében kilátásba helyezett kubikra mehessen, a képviselő-testület, csak alig néhány tagjának elhatározásából, s Korom Gáspár képviselő vagyoni felelősségére szavazta meg ezen előleget. Kétszázhet mindszenti polgár érdeke forgott szóban, s a nagy népbarát, Schönfeld Márton ur és érdektársai, nemcsak hogy nem pártolták a munkásnép kérését, de sőt ellillantak a szavazás elől. Hogy a munkások mennyire nem felejtettek és hogy mennyire hálásak, mutatja az a lelkes szép levél, melyet a napokban Korom Gáspár képviselőhöz intéztek, s abban hálátelten köszönik meg neki és kevés számú társainak a nyújtott segítséget, ellenben telve keserűséggel előre jelzik, hogy a következő választásoknál milyen lelkesedéssel sorakoznak majd a Schönfeld ur és társainak lobogó zászlaja alá. Nem üzülk pártpolitikát. Ez a levél fényesebben beszél minden szónoklatnál.

— **Nincs munkanélküli ember.** A főszolgabírói hivatalhoz e hó 23-ról sürgős megkeresés érkezett Budapestről, honnan egy vállalkozó husz kubikos munkásnak Dunakeszire való elszállíttatását kéri. Bármily előnyök voltak is a vállalkozó föl-tételei, dobszóval történt meghirdetése dacára a munkára senki sem jelentkezett. Nálunk tehát nincsenek munkanélküliek.

— **Egy levél.** 1312/1900 sz. A község Erdemes Elöljáróságának Mindszent. A mindszenti földmivelő kör elnökének, Korom Gáspárnak f. évi június hó 6-án kelt megkeresése szerint 1058 korona 46 fillér lett volna a mindszenti kubikosoktól utiköltségek fejében levonandó. Mivel azonban Bába Balázs, N. Illés József, Seres Ferencz, Pap János, Vida Sándor és Nagy Lőrincz József trachomásokat az orvos visszarendelte, ezektől az utiköltség nem volt levonható, sőt fejenként öt korona uti előleget kellett adnom, hogy haza me-

hessenek. A levonások után befolyt összesen 1032 korona 98 fillér, mely összeget ide mellékelve megküldöm. A trachomások visszaszállítási költségeit nem hoztam le. vonásba, mert amugy is elég nagy csapás az illetőkre, hogy nem kereshettek semmit a legjobb dologidőben. A fenti 1032 kor-98 fillér átvételének elismerését kérem. Komárom, 1900. évi július hó 22-én. BIRÓ ELEK s. k. műszaki tanácsos. — Ehhez a levélhez csupán annyit fűzünk hozzá, hogy a hiányzó 25 korona 48 fillért, mely a község által előlegezett összegből hiányzik, Korom Gáspár képviselő a sajátjából térítette meg, illetőleg a hiányzó pénzt már is letétbe helyezte.

— **Esküvő.** Biró Gábor mindszenti lakos, a helybeli esendőség volt tagja, miután esketési engedélyt a parancsnokságtól kieszközölte, tegnap délután tartotta menyegzőjét Mihály József polgártársunk kedves leányával, Francziskával.

— **Nyilvános számadás.** A mindszenti ifjuság által f. évi július hó 21-én rendezett jótékonycélú műkedvelői előadásnak számadásával a következőkben van szerencsénk beszámolni: Az összes bevétel 129 korona 60 fillér volt. Felülfizetésekből befolyt 9 korona; jegyekből 120 korona 60 fill. Kiadás 49 kor. 40 fill., így a jótékonycélra maradt 80 kor. 40 fillér. Felülfizetni kegyesek voltak: Rácz Ignác 2 kor., Tóth Dezső 40 fillér., Koncz Lajos 1 kor., Vedres István 1 kor. 20 fill. özv. Vereb Jánosné urnő 1 kor. Baksay Illés 40 fill. Burg Ete 60 fill. Falta Gyula 40 fill. Polyák Rezső 1 kor. Szobotka Dezső 1 kor. Ugy a felülfizetők, mint a szép számban megjelent közönség fogadják ez uton is a rendezőség hálás köszönetét.

— **Ungyilkosság.** Hegedüs Mária 18 esztendő s szentesi lány, Czukkerman Soma szobaleánya e hó 19-én eltűnt hazulról. Mielőtt elment volna, a kocsisnak megmondta, hogy őt nem fogja többé látni senki. Eleinte tréfának vették a dolgot, de aztán értesítették a rendőrséget, amely keresni kezdte. Nem találták sehol. Vasárnap egy szentesi ember járt Mindszenten, ahol szemtanuja volt, mikor egy leányt kifogtak a Tiszabón. Otthon elbeszélte a dolgot. A rendőrségen mindjárt Hegedüs Marira gondoltak és telefonon közölték a leány személyleírását, amely teljesen ráillett a kifogott holttestre. Ertesítették a leány apját, aki nyomban elment s miután ez csakugyan felismerte leányát, eltemette. A leány öngyilkosságának oka az volt, hogy az apja megverte, még pedig valami szerelmi kaland miatt, amit a leány nagyon a szívére vett.

— **Ünnepély a pusztaszeri Árpád-szobornál.** Szeged város egyik hazafias asztaltársasága, mely minden szombaton tartván összejeveteleit, magát a „Szombatosok asztaltársaságá"-nak nevezte el, évenként ki szokott rándulni a pusztaszeri történelmi nevezetességű romok mellé emelt millenárius szoborhoz és azt ünnepélyesen megkoszoruzza. A folyó évben, — a kereszténység kilencz százados jubileuma alkalmával, — e kegyeletos kirándulást na-

gyobbszabásává, s részben vallásos jellegűvé akarja tenni az asztaltársaság. E végből felkérte a mindszenti plebánia hivatalát, hogy eszközölje ki számára az engedélyt, miszerint az Árpád-szobor aljánál szt. mise tartassék. Az ünnepélyről, mely augusztus 12-én (vasárnap) fog tartatni, bár bővebb programunk még nincs, de hisszük, hogy fényes siker koronázza a hazafias felbuzdulást. A mi községünkben is sokan várakozással tekintenek ez ünnepek elé, annál is inkább, mert a nevezett asztaltársaság jó hire-neve előttünk sem ismeretlen.

— **Uj korszak.** Az apróhirdetésekre új korszak köszöntött be a bélyegdíj eltörlésével s most már igazán legolcsóbb ügynök és helyszerző az apróhirdetési rovat, csak az a kérdés, hogy melyik lapban hirdessünk. Hirdessünk mindig régi, olvasott és elterjedt lapban, mert itt minden apróhirdetés eredménynyel jár; ilyen lap a „Budapest“, mely már  $\frac{1}{4}$  század óta fenn áll, a gazdák, iparosok, kereskedők, szóval a nagyközönség kedvelt és olvasott lapja. Kinek eladó háza, telke, üzlete, butora van, vagy ilyeneket megvételre keres, kinek munkásra, segédre vagy cselédre szüksége van, vagy bármiféle alkalmazottat keres, forduljon csak a „Budapest“ apróhirdetési rovatához, hol minden szó csak 3 fillér s az eredmény biztos. A „Budapest“ kiadóhivatala Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3.

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent XIII-ik füzeté a következő szép zenemű ujdonságokat közli: I. Lengyel Miska „Piros a pipacsnak a színe“, magyar dalt. II. Gaál Ferencz „L' Affliction“ salondarabot. III. Hubay Jenő „Bercense“, hegedűre zongora kísérettel. IV. Serly Lajos „Irénc csárdását“. Ilyen gazdag tartalommal jelenik a „Zenélő Magyarország“ minden egyes füzeté. Evenként 24 füzet, minden füzet 10—16 oldal hangjegy tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű ujdonságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évré 242 oldal tartalomra 12 korona, félévré 120 oldal tartalomra 6 korona. Negyedévré 3 korona. Előfizethetni az e számmal meginduló II-ik félévré a „Zenélő Magyarország“ (Klöckner Ede) zenemű kiadóhivatalában Budapesten VI, Csengeri-utca 62 a honnan megismerésre mutatvány füzetet ingyen és bérmentve küldenek.

## Mükedvelői előadás.

A mindszenti ifjuság f. évi július hó 21-én Keresztes Ferencz vendéglőjében mükedvelői előadással egybekötött jótékonycélú hangversenyt rendezett, melynek lefolyásáról a következőkben számolunk be:

1. Nyitány, szépen énekelte Galsy Mariska.

2. A kuliszák mögöl a XX-ik században. Vigjáték. Szerző neve helyett 3 csillag tündöklök, de a szellemesség és elevenség Vitos Jánosné urnő tollára vall, s így gratulálunk ezen ügyes kis műért. A szereplők egytől-egyig jól játszottak. Bozó Irénke ének számát, valamint Büchler Erzsike és Vida Annuska táncz számát a közönség megismételtette.

3. Operett részlet a Virág csatából Verő fülbe mászó duóját kitűnő sikerrel

és mimikával énekelte Gelsy Mariska és Kádár Lajos. Zongorán Bakofen M. Manó kísérte.

4. Hipnotizmus párjelenetet Keresztes Sándor és Gelsy Vilma játszották s bizonybizony gratulálnánk, ha az élet színpadán játszanák el a kedves szerepet.

5. Népdal egyveleg. Bozó Irénke és Keresztes N. Sándor énekeltek jó ízű magyar dalokat, melyeket a közönség nagy tapssal fogadott és megismételtetett.

6. Bajusz. (Mozgó fényképek) Ügyes dolog volt.

7. Leány álom az első bál után. Gyönyörű élőkép volt.

8. Rákóczy induló, melyben az összes szereplők részt vettek s Kádár Lajos tanító vezette, méltó befejezése volt az ünnepélynek.

Az ifjuság ezen ünnepélye, melynek jóvedelmét a helybeli szegény tanulók könyvbeli segélyezésére fordítják, daczára a nagy melegnek, igen szép közönséget vonzott össze.

Az ünnepély szereplőinek névsora:

Gelsy Mariska, Bozó Irénke, Büchler Erzsike, Vida Annuska, Gelsy Vilma és Margitka Baksay Etelka, Pap Pál Etelka, Hajnal Lauráska, Pity Iduska, Pity Ilonka, Schwartz Bösike, Schwartz Margitka, Büchler Ilonka, Dubzky Ilonka, Szóbi Ilonka, Pap Aranka, Vida Macza. Kádár Lajos

Bakofen M. Manó, Hajnal Manó, Schwartz János, Bakofen Róbert, K. Nagy Sándor, Hajnal Mór, Hajnal Ignác, Büchler Ernő.

**Dobos Gém.**

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Tóth Kálmán, Bugyi Piroska, Balázs Lajos, Morvai Rozál, Mihály Teréz, Fülöp Lajos, Ferenczi Mihály, Nagy János, Nagy Mihály, Marton Francziska és Piroska, Horváth Mihály, Szabó Mária és Valéria, Vonyó Mária, Gémes József, Bozó Anna, Balázs Mária.

II

Meghaltak:

Bozó Balázs 40 éves, tüdőgümőkór; Morvai Rozália 4 órás, szül. gyengeség; Fülöp Lajos 1 napos, szül. gyengeség; Antal Balázs 44 éves, hashártyalobb; Ale Viktória 44 éves, hashártyalobb; Gyovai Eszter 13 hónapos bélhurut; Hegedüs Mária 17 éves, öngyilkos; Varga István 16 hónapos, bélhurut; Ménesi Anna 72 éves, végelgyengülés; Galambosi Veronika 11 hónapos, bélhurut; Megyeri Anna 20 hónapos bélhurut;

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.  
**Weisz Ignác.**

Remek kivitelű  
**képes levelező-lapok**

**érkeztek.**

Tisztelettel

**Weisz I.**

papirkereskedése.

Egy

**fiú**

a helybeli könyvnyomdában  
tanonecznak felvétetik

A  
„Mindszenti Lap“  
szerkesztősége  
és  
kiadóhivatala  
—  
**Hirdetések**  
és  
nyilttéri közlemények  
jutányos áron vétetnek  
fel.

**WEISZ I.**  
KÖNYVNYOMDÁJA  
**Mindszerten.**  
—  
Levélpapírok és borítékok  
czégyomattal  
körlevelek, részvények  
és  
értékpapírok,  
**kis- és nagy plakátok**  
esketési és vigalmi  
**MEGHIVÓK**  
gyászlapok  
hivatalos táblázatok  
stb. stb.  
jutányos áron készítettnek.

Könyv-  
és  
papirkereskedés.  
—  
KÖNYVEK  
irodaiszerek  
dobozos  
levélpapírok  
mindszenti  
képes levelező-lapok  
jutányosan  
kaphatók.